

REGIONS | Pět příběhů Deníku

Toto je pět příběhů uplynulého týdne, které pro vás vybrali regionální editoři Deníku. Jsou to příběhy jak známých, tak především zajímavých lidí, kteří žijí ko-

lem nás a nikdy jsme si jich třeba ani nevšimli. Udělal něco zvláštního, někdy něco výjimečného a někdy jim jeden okamžik změnil život. Čtete a inspirujte se.

Rodiče mě učili lásce ke své obci, říká starostka

MÁRTIN VOKURKA

Jak se z venkovského děvčete stane respektovaná starostka? U Jany Syslové, která vede obec Hrobčice a osm menších vesnic na Teplicku, hrálo zásadní roli nejen rodinné zázemí. Klíčové bylo nepříjemné poznání, že venkov stagnuje a je třeba ho ze zdola začít kultivovat. V tomto inspirujícím příběhu je důležité také okouzlení místní historií,

vytrvalost, intuice a smysl i pro mezinárodní spolupráci. „Narovnáme křivdy, které naše krajina v minulosti utrpěla. To málo, co zbylo, se snažíme zachránit,“ řekla starostka, která je také předsedkyní Spolku přátel Hrobčicka.

Když loni v létě slavnostně otevírala zrekonstruovaný zámek v Mirošovicích, měla slzy v očích. Stovky lidí kolem ní žasly, protože z ruiny historické budovy se stala výstavní kulturní památka.

Starostka Jana Syslová, za podpory místostarostky Jany Čapkové a dalších patriotů, sehnala tolik potřebné peníze na dosud největší realizovaný projekt, jenž letos vstoupí do konečné fáze. Obec po zkušebním provozu chystá vyhlášení výběro-

vých řízení na pronájem reprezentativních místností v zámku, které mají sloužit jako sídla firem, spolků či služeb. Uvnitř je i sál se zázemím pro restauraci či kavárnu. „Když tam bude dobrá gastro-nomie, tak přiláká lidi

i ze širšího okolí. To by se nám hodně líbilo. Výhodou je velká parkovací plocha u zámku,“ uvedla starostka.

Není náplavou z města, jak to občas na vsích bývá. Od narození bydlí v Mukově, což je jedna z místních částí obce Hrobčice. Rodina měla větší hospodářství se zvířaty, takže budoucí starostka si pěstovala vztah k venkovu od malička. Slepice, králíci, husy, kachny, ovce, prasata, záhu-

menky, seno, řípa... Nic vesnického jí nebylo cizí. Po zá-

kladce vystudovala zemědělství v Zatci a v Teplicích absolvovala nástavbové studium ekonomie. Jedenáct pracovala ve finančnictví a zároveň pronikla do světa dotací, k čemuž ji dovedl táta tůň zemědělec. Po obnově zámku v Mirošovicích je nyní největším obecním projektem postavená rekonstrukce areálu bývalé tvrze v Hrobčicích, kde má být v budoucnu například úřad, pošta a kulturní centrum.

Budoucí vlčnovský panovník

Vlčnov – Je mu devět let, navštěvuje třetí třídu základní školy a v sobotu 28. ledna jej představili v Klubu sportu a kultury ve Vlčnově na Uherkohradištsku coby budoucího krále. Řeč je o Františku Jančovi, jenž o poslední květnové neděli pojede vlčnovskou jízdou králů v čele své družiny, legrůtů ročníku 2006.

Být králem není v rodině Jančů nic výjimečného. Dá se říct, že mají kralování doslova v krvi. František má sourozence 14letého Martina a 11letého Zdeňka, který byl vlčnovským králem před dvěma lety. Králem byl také jejich tatínek v roce 1993 a o dvě dekády dřív rovněž jejich dědeček.

„Do školy chodím docela rád a mými oblíbenými předměty jsou čeština a ma-

starší chtěl bych plavat závodně. Trénuji na to. Nejraději mám styl kralu, protože je rychlý,“ prozrazuje budoucí král a možná i profesionální plavec. Bavi jej také deskové hrv.

něm jel. A růži? Věřím, že ji v puse udržím,“ říká František Janča s úsměvem.

Tanec s ním na plese neodmítla jeho maminka, kterou na parketě zkušeně provedl

V zimě má v klubu natřískáno

Pec pod Sněžkou – Do Pece pod Sněžkou nejdřív přijela jako běžný turista, dva dny lyžování ale stačily k tomu, aby změnila její životní osud. Michaela Boudová nejdříve zůstala v krkonošském středisku jako lyžařská instruktorka, a když zjistila, že se jí odtud vůbec nechce odjíždět, začala tam trávit čím dál více času v létě i v zimě a zakotvila tam. Před jedenácti lety začala v Peci pod Sněžkou provozovat hudební klub Klondike.

„Je to asi o 10 let a 10 měsíců víc, než jsem původně předpokládala, že na Klondiku zůstanu,“ usmívá se Michaela Boudová, která pochází ze středočeských Čelákovic. „Za těch 11 let jsem zjistila, že to, co pro jednoho člověka znamená zábavu, dalších 10 vyhodnotí jako

čerem zajat i k nám na konec světa a nakonec to všechno dává smysl,“ říká.

Do provozu hudebního klubu se výrazně promítá fakt, že v zimní sezoně je horské středisko natřískané a hosté vyrážejí večer za zábavou. V zimě je proto Klondike otevřený každý den. „Na tři měsíce v roce potřebuji čtyřnásobně víc lidí než na zbytek roku. Přes zimu mám občas pocit, že je klub malý a pak se tu dalších tři čtvrtě roku hledáme se zbývajícími zaměstnanci navzájem,“ tvrdí Michaela Boudová.

Hudební klub v horském středisku je podle ní speci-

chtějí si dát někdy pauzu. Většina našich koncertů je tak úplně mimo běžné turné a často býváme prvním koncertem jarní sezony nebo posledním koncertem v roce pokud hrajeme v prosinci. Často se také stává, že na interprety, kteří se po

dávají v Praze a velkých městech u nás v Peci nikdo nechodí popisuje zvláštnosti provozování klubu v Krkonoších. Hudební klub je otevřen téměř celoročně, Klondike se úplně zavjen na část dubna.

Od května do října má otevřeno středu až neděli, listopadu víkendy. Hlavní program je v hudebním

